

« Contents i enganyats »

Ens trobem en una societat en la que vivim de cara els diners, en posseïm i de vegades ens posem d'espatlles a realitats vives i actuals, com és el fet real de la pobresa en el món i en el nostre país. He observat que també la nostra revista en algun moment ha semblat que es deixava dur per aquest posar-se **d'espatlles a realitats vives i actuals, com és el fet real de la pobresa**. Penso concretament en un article publicat el mes de setembre. L'article no quedava gaire clar. Diu que «**ja no hi ha tants rics**» i que «**hi ha menys pobres**». Per això vull fer unes quantes puntualitzacions.

És veritat que en alguns aspectes s'ha millorat. Només faltaria! Però —tal com es diu en la portada del número de setembre de RONSANA— cal «**aprofundir en l'estudi sincer de la realitat**». Ep!... però de **tota** la realitat.

I per veure **tota** la realitat podem començar per l'estadística més general: aquella tan coneguda i tan oblidada que diu que de cada tres persones d'aquest món, dues passen gana. Sí, sí: per cada un de nosaltres que ens atipem (o ens afartem, depèn) n'hi ha dos que passen fam... I això encara és veritat. I ara no fem com aquell senyoràs que li deia a la seva senyora: «**Mira que bé; per cada dues persones que passen gana n'hi ha una que s'atipa**». (Això està bé: agafar-se les coses pel cantó positiu!).

Més estadístiques: la renda «per capita» dels Estats Units és 30 vegades més elevada que la d'Indonèsia, per exemple. (I no és pas que els nordamericans treballin trenta vegades més que els indonèsis).

Un altre problema és el de la fam de cultura. Al món hi ha uns 700 milions d'analfabets (gairebé la meitat de la població adulta).

A Anglaterra	hi ha un	2 %	d'analfabets
» Estats Units	» » »	3 %	»
» França	» » »	3 %	»
» Itàlia	» » »	4 %	»
» Espanya	» » »	17 %	»
» Xina	» » »	40 %	»
» Guatemala	» » »	71 %	»
» Àfrica	» » »	85 %	»
» l'Índia	» » »	89 %	»

I aquestes diferències, tal com va dir el papa Pau VI a la «Populorum Progressio», tendeixen a augmentar. I això són

les monstruoses diferències a l'interior de cada país. En el nostre cas, a Espanya, tenim una estadística interessant, de l'any 1965, que extraïem del llibre «Introducción a la Economía Española», de Ramón Tamames. Diu que:

Un 11 % de famílies	guanyen de	0 a	2.000 ptes.	al mes
» 13 % » » »	» » »	2.000 a	3.000 » » »	» » »
» 15 % » » »	» » »	3.000 a	4.000 » » »	» » »
» 14 % » » »	» » »	4.000 a	5.000 » » »	» » »
» 11 % » » »	» » »	5.000 a	6.000 » » »	» » »
» 15 % » » »	» » »	6.000 a	8.000 » » »	» » »
» 8 % » » »	» » »	8.000 a	10.000 » » »	» » »
» 11 % » » »	» » »	10.000 a	20.000 » » »	» » »
» 2 % » » »	» » »	més de	20.000 » » »	» » »

Dic tot això no perquè em diverteixi ressaltar els problemes i les coses negatives, sinó perquè no ens fem falses il·lusions. És veritat que 20 anys endarrera estava tot pitjor. Per això han passat 20 anys; per a millorar. Però encara hi ha problemes. I n'hi haurà mentre el 85 % de la riquesa mundial estigui acaparada per només el 25 % d'homes (i per tant, a tots els altres 75 % junts només els quedi el 15 % de la riquesa). I mentre algú faci una camisa per un milió de pessetes (ho deia el diari aquest estiu passat) i mentre es vengui un abric de pells de bestiola per un milió i mig de pessetes, i mentre hi hagi a la venda (i es venen!) cotxes per dos milions de pessetes. O mentre en una província amb 30.000 infants sense escoles (i molts de mal escolaritzats) en algun col·legi es paguin 50.000 pessetes d'entrada! (això sí: sistema d'educació americà).

No, no tot és de color de rosa. I trigarà molt a ser-ho. Si totes les estadístiques i els números no us convencen prou us aconsello de conèixer una mica algun d'aquests barris (no cal dir noms) dels voltants de qualsevol ciutat gran. Aquestes també són unes «**realitats palpables**» que «**ajuden a aclarir molts conceptes**». Ajuden a conèixer la realitat. Perquè la realitat és com una moneda, amb dues cares.

He cregut necessari presentar alguns aspectes de l'altra; perquè així, tenint presents les dues cares, és com podem sospesar la realitat, i no viure «contents i enganyats». I és clar, actuar en conseqüència.

J. Sampera

P i n s o s

R e l a t s

Telèfons 11 i 128

LLISSA DE MUNT